

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 177. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. v. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

in Deum fac obsecro ut nunquam à te redamando deficiam, imiter in caritate, sed adhuc magis in caritate, donec occurram tibi in plenitudine lucis & dilectionis æternæ. Amen.

§ 176. Dicit Matri suæ mulier, Ecce filius tuus. v. 27.

Cum staret mater Iesu iuxta crucem corpore & animo, facie ad faciem filij conversa, uti luna ad solem & eius dolores in se exprimens magis eligens vel portare dolores vel cum ipso mori quàm post eius mortem ulterius vivere pulchre, filius eam novis filijs beavit; nam S. Ioannem, qui se iuxta crucem omnium fidelium, maxime caste viventium nomine constituerat matri commendavit & in filium delegavit, & sic in eo omnes homines B. V. dedit in filios doloris sui.

Quid hic facies ista recogitans anima mea? vis tibi gaudere? sed plus est, quod omnes homines tecum ceperunt tantum boni, ut fierent sub cruce B. M. V. filij secundo geniti, fratris primogeniti Christi, in S. Ioanne virgine virgini Mariæ commendati. Vis gratulari omnibus hominibus quod talis matris sint facti filij, communicantes in S. Eucharistia sanguini & carni de B. M. V. assumptis? sed urget magis gratiarum actio ad D. N. Iesum Christum qui hoc mirandum opus fecit, ut fieremus filij virginis Mariæ, & ipsa esset nostra mater. Sed & urget gratiarum actio & honor debitus V. Matri, quod tam abiectos homunciones ipsa non fastidierit assumere in filios. O quanta mysteria nobis S. Ioannes proponit in suo sermone! Deficimus omnia explanare nequimus. Bonum est hoc nobis redundare in nobis pietatem Dei.

§ 177. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. v. 27.

Quia condebat de cruce testamentum Christus & matrem moriens desolutam non reliquit, sed non amici sui Ioannis & cognati est oblitus, iuxta matrem & discipulam dividere pietatis officia, quo ad ipsorum personas, sed si mysterium huius dispositionis testamentariæ profundius inspicimus grandius quid sonant ista Christi verba. Nam uti B. V. in persona S. Ioannis dedit omnes homines in filios spirituales; ita ob eam necessariam coherentiam, nos omnes in S. Ioannis persona voluit B. V. assumere in matrem. Tibi igitur & mihi, ô Christiane, in cruce dixit Dominus, de B. V. intelligendo: *Ecce mater tua*. Quid hoc verbo amœnius interpretatum lætitiæ nobis dici potuisset? quid utilius?

R 3

O Deus

O Deus, o dulcissime Iesu, unde mihi tantum bonum, ut matrem tuam facias etiam meam! excedit hoc donum, captum meum, da mihi igitur spiritum veri eius filij, ut ita vivam & agam, sicut talis mater desiderat & meretur. O mater sanctissima, cum sim certus a deo te filio tuo esse obedientem, ut statim officium matris acceptaris, *Monstra re esse matrem*, sed multo magis ora pro me, semper ut me filium tuum opere verbo & cogitatione esse demonstrem.

§. 178. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. v. 27.

Hora scilicet prima post meridiem qua commendavit Joanni Matrem Christus à cruce, & ipse hora tertia post mortuus est, accepit Ioannes matrem Iesu in suam protectionem, curam, & officia, ut nihil illi desset sive in victu, potu administratione, obsequio, aliisque necessariis vitæ, & piæ conversationis & consolationis, usque ad ultimum vitæ spiritum & gloriosum eius sepulchrum ab anno ætatis circiter 48. usque 63. Verum quid opus erat uti tam sedula commendatione, cum Christus esset in proximo (scilicet tertia die resurrecturus, & ad suos rediturus, pro ut cum revixit, tum se vivum in multis argumentis exhibuit per dies quadraginta apparens eis. Circa hoc igitur nota, quod, pro carnis conditione, non erat inter discipulos & familiares commoraturus, sed per temporum intervalla sui conspiciendi copiam facturus loquens illis de regno Dei, ideo ne videretur aliquid imprudenter omittere, moriens omne pietatis officium in matrem perfecit: Accepit ergo Ioannes eam in sua officia, tanquam esset Mariæ filius omnium obsequentissimus, merentem solabatur, & quidquid excogitare potuit esse illi ad vitæ consuetudinem commodum, subministravit, qui plus tamen erat à Deipara accepturus quam ei dare posset. Idcirco præstantissimum & nequaquam penitendum hoc legatum ilico & cum gaudio accepit. Sed quare omisit S. Ioannes dicere, quid B. V. fecerit, an illa Ioannem filium & in illo omnes nos acceptaverit, & magis hoc de se, quam de illa dicere curavit? Uti que propterea quod de B. M. V. parte dubitari non poterat, quin dilectissimi filii tui voluntati & postulato, maxime in illa hora, amantissime obsequeretur, ut omittam impossibile fuisse, matri illi non esse misericordem, quæ & gratia plena est, & in qua ipsa pietas novem mensibus corporaliter habitavit. Quia igitur ex parte nostri magis erat dubium, an teneret contractus legati mutui factus, eccæ Ioannes pro sua persona primus præisse notatur, ut quisque nostrum animose sequatur.

Domi-